

Дещо про дентальну імплантацію

Дентальна імплантація... для багатьох людей – це «штифт» (переважній більшості людей саме цю конструкцію нагадує дентальний імплантат), що вкручується в щелепу (кістку) і на який ставиться штучний зуб (якщо точніше – штучна коронка).

Отже, у підсумку ми отримуємо конструкцію, яка більшістю людей сприймається як «штифтовий зуб». Що ж, за зовнішнім виглядом встановлений (інтегрований) дентальний імплантат (саме **імплантат**, а не «імплант», як деколи його називають) цілком нагадує дану конструкцію.

Але зовнішність оманлива, і імплантат може мати вигляд не тільки штифта, і розміщуватися на ньому може не тільки штучна коронка...

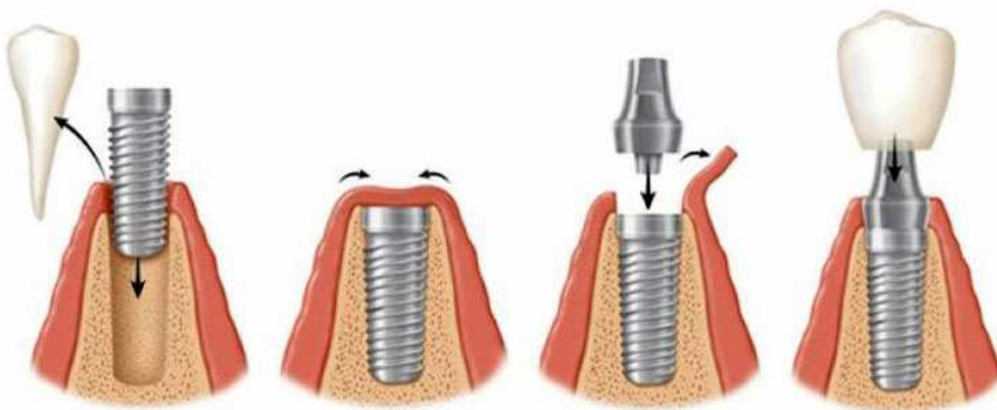
Знімний протез з фіксацією на імплантати

Але не будемо забігати вперед, а спочатку поговоримо в загальному про дентальну імплантацію.

На сьогоднішній день дентальна імплантація поділяється на:

1. кристалъну (класичну)
2. стратегічну (базальну).

Кристалъна, у свою чергу, може бути використана за схемою **відстроченого** навантаження, тобто після інтеграції (приживлення) імплантату, а також з використанням **негайного** навантаження. У випадку відстроченого навантаження процес приживлення імплантату зазвичай триває 3-4 місяці для нижньої щелепи, та 6-9 для верхньої щелепи – це обумовлено особливостями будови щелепних кісток. Сама послідовність такої імплантації носить назву «двоетапна імплантація», на відміну від «одноетапної імплантації» з використанням **негайного** навантаження

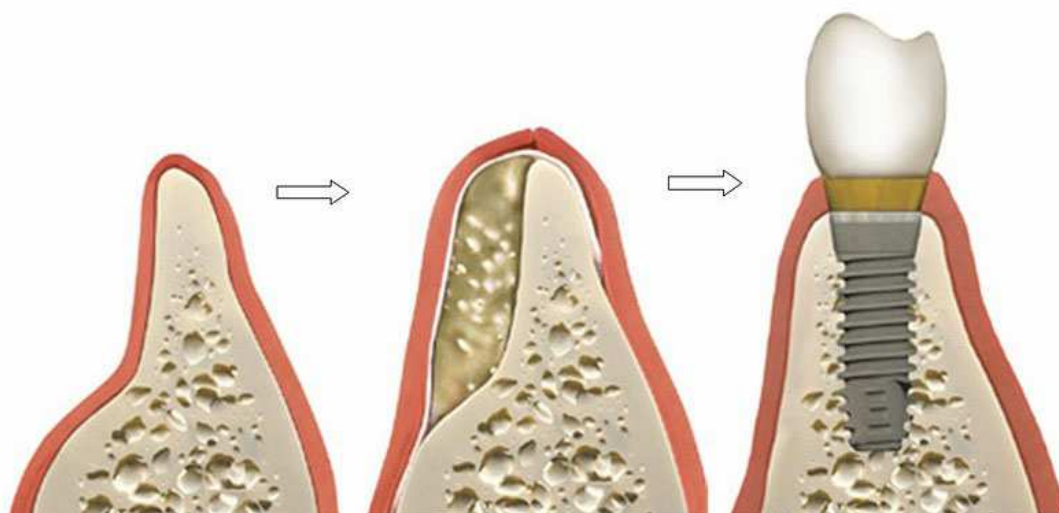

Схематичне зображення двоетапної імплантації

Під час приживлення імплантату на місце втраченого зуба (зубів) встановлюється тимчасова ортопедична конструкція, так що пацієнту не доведеться ходити весь цей час з «дірою» у посмішці.

Базальна ж імплантація **завжди** використовується з **негайним** навантаженням через 3-5 днів після встановлення імплантатів. Кристалну інтеграцію можна використовувати при достатньому об'ємі кісткової тканини, як у вертикальному, так і в горизонтальному просторі. Таким чином, щоб імплантат був повністю занурений у кістку в залежності від виду імплантологічної системи. Трапляються випадки, коли кістки частково не вистачає, тоді проводиться кісткова аугментація (наращування кістки) за допомогою різних кісткових замінників з можливою одночасною або відстроченою імплантацією.

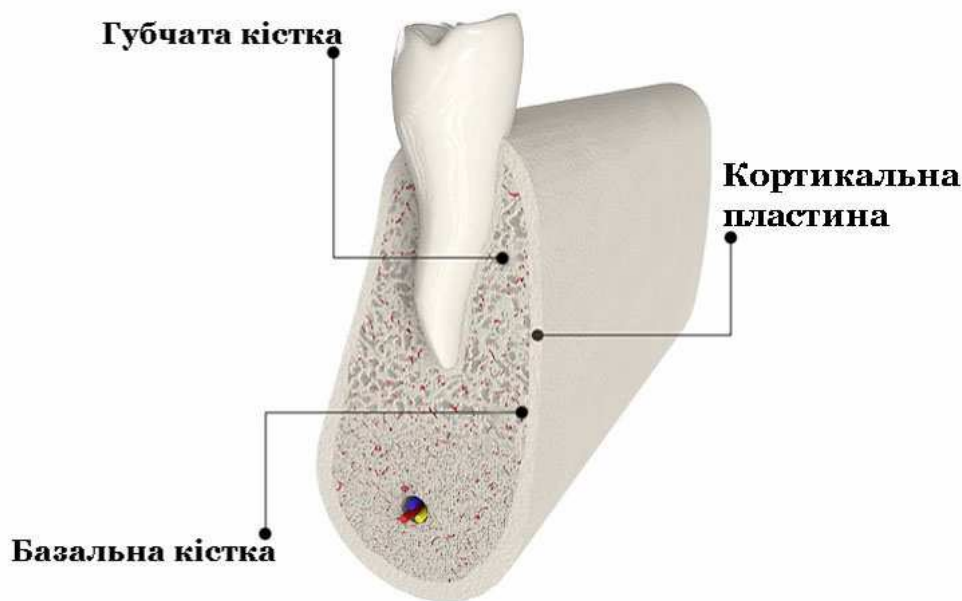

Базальна ж імплантація використовується:

- при значній втраті кісткового об'єму в пацієнта,
- неможливості (або ж небажання пацієнта) проведення об'ємних оперативних втручань з метою збільшення (аугментації) кісткового об'єму (розміру кістки) для подальшого встановлення класичного імплантату,

- у людей похилого віку – в їх випадку поєднуються 2 попередні пункти: значна втрата кісткової тканини, що унеможлиблює встановлення класичного імплантату, а також їх небажання (цілком обґрунтоване) проводити операції зі збільшення втраченого кісткового об'єму.

Щоб зрозуміти відмінності між цими двома різновидами імплантації слід розглянути будову кістки щелепи: вона складається з двох різновидів кісток: губчатої кістки, що складає основу кістки щелепи та базальної, більш щільної, поверхневої кістки, яка тонким шаром встеляє губчасту кістку:

Класичний імплантат розміщується і закріплюється в губчатій і базальній кістці, а базальний імплантат закріплюється лише в базальній кістці, через це він має більшу довжину, ніж класичний імплантат, для того щоб пройти шар губчатої кістки.

Розмір імплантату лікар визначає після додаткових методів обстеження, враховуючи об'єм кісткової тканини і тип кістки. Після детального аналізу результатів досліджень лікар приймає рішення, який тип імплантату найбільше підійде для конкретної клінічної ситуації.

А тепер скажемо кілька слів о перевагах кожної системи імплантації (про недоліки мова піде пізніше):

Загальна перевага – можливість повноцінної заміни втраченого зуба (зубів), у деяких клінічних випадках: відсутність потреби в препаруванні природних здорових зубів під опори мостовидного протеза, або ж можливість встановлення ортопедичної конструкції, яку без імплантатів просто не було на чому фіксувати.

1. Базальна імплантація – можливість імплантування навіть при значних втратах кісткової тканини, а також користування ортопедичною конструкцією з опорою на встановленні імплантати невдовзі після їх імплантування (протягом 3-5 днів).

2. Класична імплантація – це естетика, і ще раз естетика. Тільки ортопедичні конструкції виготовлені з опорою на класичні імплантати можуть (звісно за умови якісного виготовлення!) нічим не поступатися природнім зубам, і навіть (і таке цілком можливе) перевершувати їх естетично.

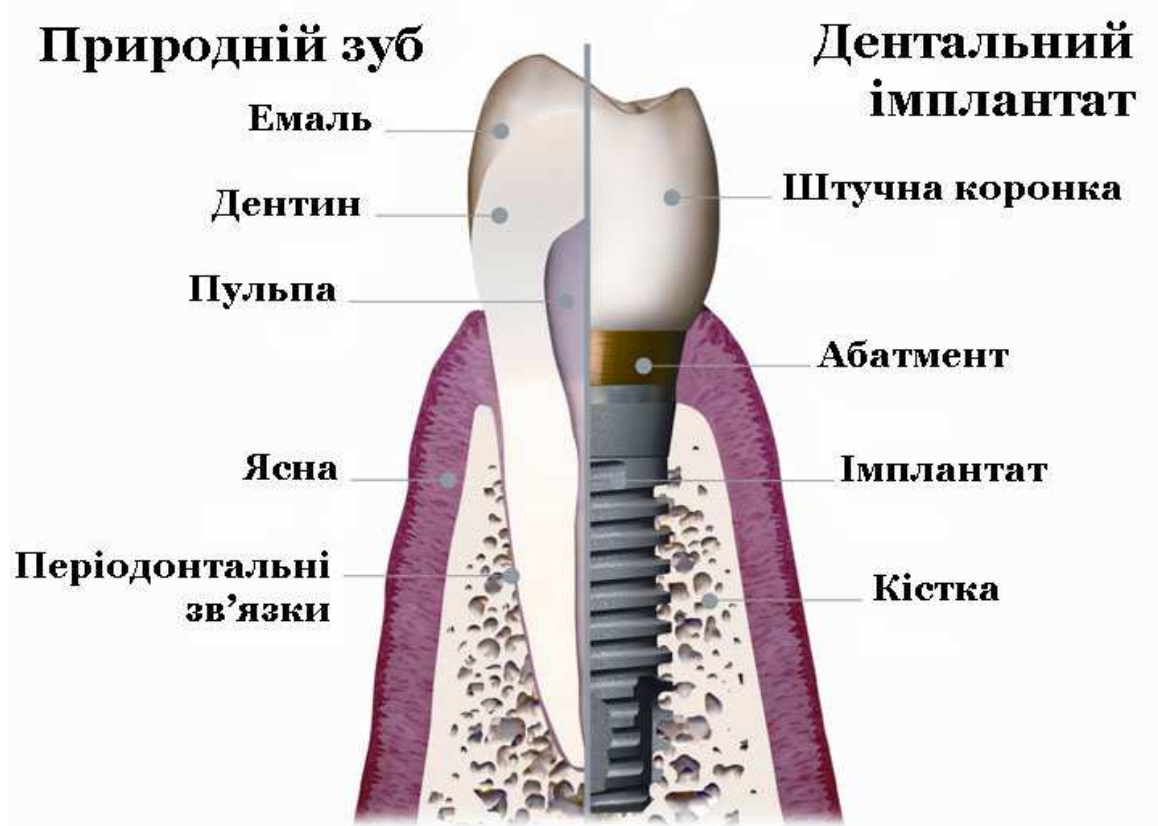

Стосовно ж недоліків, то в імплантатів загалом недолік один – це штучна конструкція, яка в усякому разі на 100% не може замінити природній зуб (у функціональному плані, а не естетиці). Проте, якщо Вам все таки не пощастило і Ви втратили зуба – то дентальна імплантологія готова допомогти Вам у вирішенні проблеми втраченої функції та естетики завдяки дентальним імплантатам і подальшому протезуванню на них.

Ознайомившись з видами дентальної імплантації та її особливостями, розглянемо, що являє собою імплантат.

Загалом імплантат можна назвати реальним аналогом природного зуба:

Природну коронку замінює штучна коронка, а корінь зуба – безпосередньо сам імплантат. Єдина відмінність – це абатмент, конструкція, завдяки якій до імплантату кріпиться штучна коронка (окремо розташована або ж складова частина мостовидного протеза) або ж створюється опора для фіксації знімного протеза.

Знімні протези з опорою на імплантати

Абатменти можуть різнитися формою та матеріалом виготовлення (зазвичай металеві чи оксидцирконієві). Також вони можуть бути стандартними, тобто бути в комплекті з імплантом, або ж виготовлятися індивідуально до конкретних клінічних умов.

Індивідуально виготовлений оксидцирконієвий абатмент

Крім того, абатменти можуть монолітно з'єднанні з імплантом (таку будову мають базальні імплантати) або ж угвинчуватися в нього (класичні імплантати).

Порівняння базальних імплантів із класичним

Ортопантомограма зі встановленими базальними імплантатами на верхню та нижню щелепи

Ортопантомограма зі встановленими класичними імплантатами на верхню та нижню щелепи

Самі ж імплантати в переважній більшості випадків мають кореневидну форму,

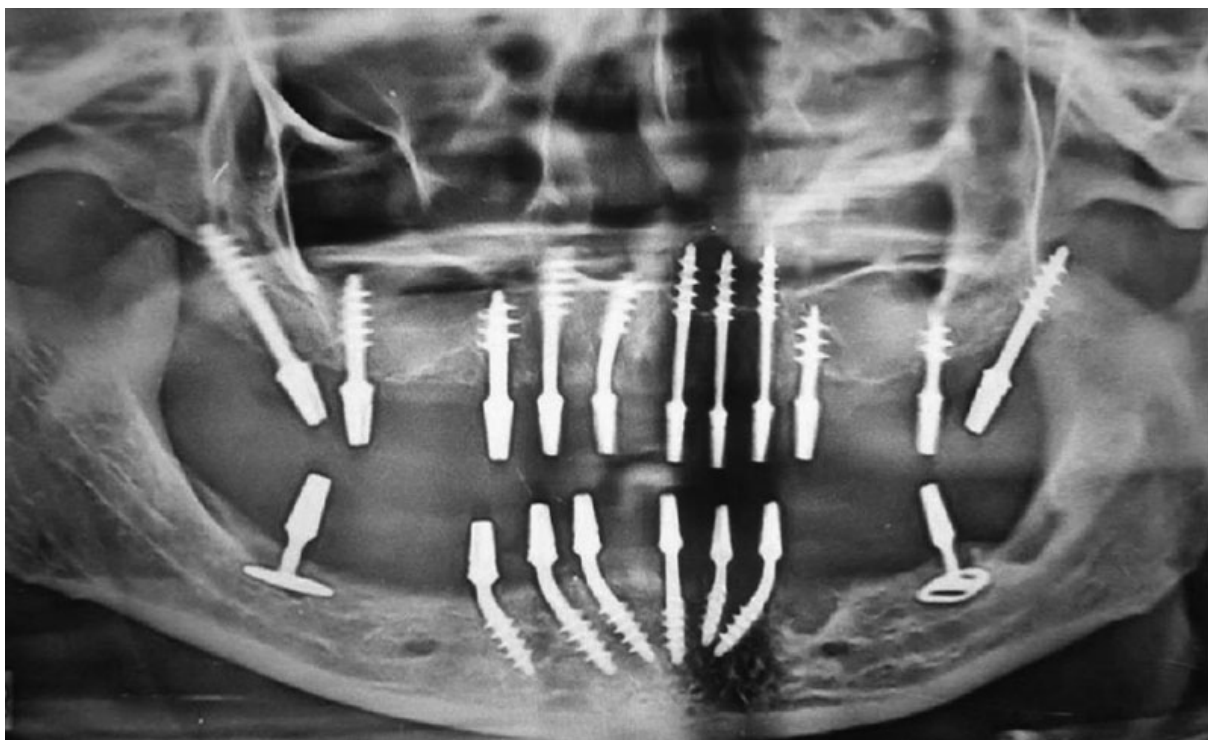
Імплантати кореневидної форми

Імплантати кореневидної форми
у значно меншій мірі зустрічаються пластинчасті імплантати.

Пластинчасті імплантати

Ортопантомограма зі встановленими корневидними та пластинчастими імплантатами

Імплантати інших форм не знайшли широкого використання через складність роботи з ними, а також незадовільну фіксацію.

